

КЛУБ ЗНАЙОМСТВ

Мрію пов'язати життя з добродушною, лагідною жінкою без шкідливих звичок, акуратною хазяйкою віком від 41 до 53 років, зростом не вище 165 см. Бажано, щоб вона була селянською і не боялася буденних турбот. Мені 49 років, 163 см, приємної зовнішності, чорнявий, спокійний, працелюбний, матеріально та житлом забезпечений, шкідливих звичок не маю, освіта середня спеціальна. На всі хороші і добрі звички взаємний. Обов'язково відповім на листи, які надійдуть.

Василь.

Аб. 180.

Мені 27 років, українка, працююча, живу сама, освіта 11 класів. Pozнайомлюся з хлопцем 27-35 років, котрий хоче, аби була дитина і дружина така, як я, дівчина.

Світлана.

Аб. 181.

24-183-74, українець, Водолій, стрункий, зовнішність нарікань не викликає, мешканець Кіровограда, освіта незакінчена вища, одружений

не був, захоплення різноманітні, але подробиці листом. Бажаю з серйозними намірами познайомитися з порядною, ніжною, вихованою дівчиною, україною, 17-21 року, зростом не вище 170 см, не схильною до повноти. Відповім на листи з фото, яке обов'язково поверну.

С.

Аб. 182.

Мені 24 роки, очі сіро-голубі, темноруська, маю квартиру, симпатична, з чудовою жіночою фігурою. Захоплююся мистецтвом, граю в драматичному театрі. Народилася в рік Кози під знаком Скорпіона. Люблю природу, подорожі й сімейний затишок. Мрію про щасливе сімейне життя. Хочу познайомитися з добрим, розумним і матеріально забезпеченим чоловіком, котрий би не лив, поважав мене і мого сина (5 років). Віддачу тим же. Бажано фото. Вік значення не має, можливо це буде набагато старша за мене людина, головне для мене: спокій у сім'ї, взаємоповага, вірність і турбота один про одного.

Тамара.

Аб. 183.

Вдова, 46 років, 165 см, середньої повноти, робітничої професії, виховую дочку 15 років, житлом забезпечена. Бажаю познайомитися з удівцем 46-53 років, вище середнього зросту, добрим, із серйозними поглядами на життя, з котрим можна розділити і щастя, і горе.

Людмила.

Аб. 184.

Чоловік 52 років, сільський житель, маю свій дім і все необхідне в домі, інвалід другої групи, за професією художник-скульптор, характер нормальний. Хочу познайомитися з жінкою 50-55 років, котра була б у домі хазяйкою і мала врівноважений характер. Прохання надсилати фото.

Микола.

Аб. 185.

У червні мені буде 60 років. Живу сам, житлом і матеріально забезпечений, 168 см, фігура спортивна, не лисий, не курю, спиртного не вживаю. Хотів би познайомитися з подругою життя 52-56 років.

Михайло, м. Кіровоград.

Аб. 186.

40-річна жінка, невисока, неповна, з дуже жіночою фігурою, освіта вища, сину 15 років, житлом забезпечена, познайомитися з порядним, надійним чоловіком 40-55 років, можна з дитиною, неповним, не нижчим 170 см, розумним, щирим, захопленим у хорошому розумінні слова, з умілими руками, матеріально забезпеченим. Я люблю ліс, риболовлю, збирати гриби, подорожувати, грати в бадмінтон, теніс, читати, відвідувати театри, концерти, виставки, люблю мити посуд, прати, забезпечувати всім необхідним кожного члена сім'ї. Любителів алкоголю, ловеласів, пустих, легковажних, а також похмурих мужчин прошу мене не турбувати. Відповім тільки на листи з фото, яке

при необхідності поверну. Пишіть: 316050, Кіровоград, головпоштамт, до запитання, паспорт 1-ОЛ №659565.

В.

Аб. 187.

Вдова, 54 роки, 156 см, єврейка, з гарною фігурою, на вигляд молодша своїх років, характер спокійний, оптимістка, люблю домашній затишок, музику, хороша хазяйка. Освіта середньо-технічна, працюю на заводі. Хочу познайомитися з чоловіком моїх років чи трохи старшим, без шкідливих звичок, котрий розділив би зі мною радість і турботи нашого життя. У мене два сини, обоє жонаті, живуть окремо, квартирою забезпечена. Подробиці при зустрічі.

А. м. Кіровоград.

Аб. 188.

Інвалід другої групи, не курю, не п'ю, спортивна фігура, 37 років, 178 см, 78 кг. Займаюся гімнастикою ушу, можу робити багато що, будинок свій, батьків немає.

Микола, Кіровоградська обл.

Аб. 189.

Сподіваюсь на зустріч із добрим, спокійним, порядним, матеріально і житлом забезпеченим високим чоловіком 35-40 років, котрий має серйозні погляди на життя, міг би замінити дітям батька, а мені стати коханим, вірним і жаданим другом, опорою в житті. Я звичайна, добра, працелюбна жінка, маю двох синів 17 і 14 років, мені 36 років, 160 см, красою бог не обділив, а от щастя дав мало. Не п'ю, не палю, не схильна до повноти, живу і працюю в місті, матеріально забезпечена.

Novos.

Судимих, легковажних і тих, що п'ють прошу не писати. Відповім на лист із фото.

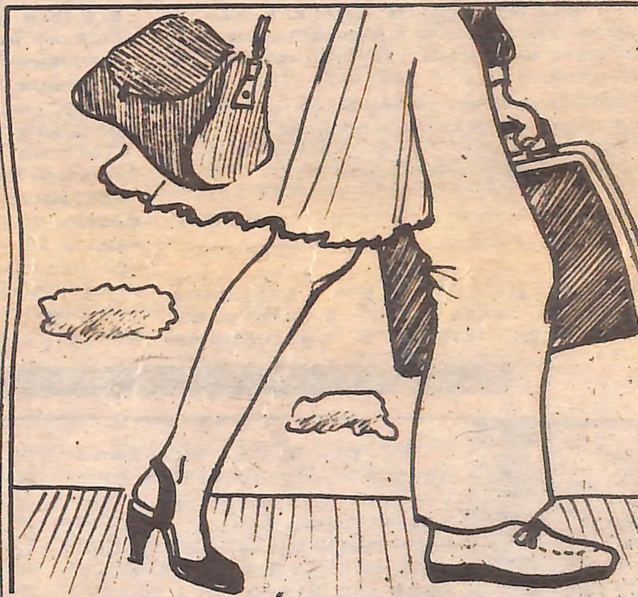
Людмила, м. Кіровоград.

Аб. 190.

З розумінням природних проблем і в надії, що мене також зрозуміють, пропоную кохання для інтимних відносин з гарантіями, що це не принесе нікому з нас неприємностей, молодій самотній жінці, яка не буде зазіхати на мою холостяцьку самотність і могла б подумати над мою пропозицією під час нашого знайомства. Мені 26 років, 179 см, зовнішність нарікань не викликає, спокійний, доброзичливий, без кримінальних захоплень, нормальний психічно. Таємницю гарантую.

Д. м. Кіровоград.

Аб. 191.

Коли бажаєте дати м. Кіровограда, МФО об'яви й три чистих омств". Сюди ж подібну об'яву, з 323293 будь-якого поштового відділення перекажіть на рахунок №002700202 у дирекції Укрсоцбанку

32 КРБ.

і квитанцію про відправлення грошей, короткий текст Вашої

об'яви й три чистих омств". Сюди ж конверти з марками пишіть і авторам оголошень надсилайте: 316050, лощень, вказавши на Кіровоград, Луначарського, 36, редакція номер абонента. Ми "Молодого комуна-перешлемо Ваші листи", "Клуб знайти БЕЗПЛАТНО.

ЗІГРАЛИ З ЖІНКАМИ. ГРАТИМУТЬ ІЗ ВИКОНКОМОМ

Кіровоградська жіноча футбольна команда "Мрія" на вихідні дала урок збірній журналістів обласного центру. Гра присвячувалась міжнародній солідарності журналістів. Мушу сказати, що чоловіки були джентльменами. Вони, як і належить, підпускали на певну відстань жінок, старалися не стикатися з ними, чимно забувши перший гол. Редактор газети "Діалог" Юрій Сердюченко (він же воротар) навіть заспокоївся, якщо й траплялися удари по ньому, то досить рідко і слабенькі.

А під кінець гри все змінилось. У ворота журналістів гарно влетіло два м'ячі. Ситуація складалася критично: жінки вели на один гол. Отоді, аби Ю. Сердюченко не хвилювався за пропущені м'ячі, відповідальний секретар "Діалогу" А. Безтака зрівняв рахунок. На нічий і закінчилась зустріч. Журналісти міста, ввійшовши в азарт, викликали на поєдинок команду Кіровоградського міськвиконкому. Ото буде гра! І що цікаво, що не в одні, а в двох воріт.

Ю. ЯРОВИЙ.

ПОЧЕСНИЙ АР'ЄРГАРД?

В кінці квітня пройшло пікетування міськвиконкому. Учасники пікету — молоді спеціалісти-позачерговиків. Головною причиною ксифлікту з адміністрацією стало повне соціальне ігнорування тих, хто зараз лікує, навчає, пропугує культуру. На підтвердження цього — ще один факт втраги листа-заяви до сесії міськради.

За первісними даними, у 1990 році була виділена одна квартира, у 1992 р. — дві на 451 чоловік черговиків місцевої Ради. На 70000 кв.м штеденого житла молоді спеціалісти Кіровограда займають останнє місце в існуючих категоріях громадян, які єтьять на обліку.

Однак як стало відомо, на зустрічі з адміністрацією були забути не всі. Лише на початку 1992 року розподілено 8 квартир певним молодим спеціалістам з порушенням черговості.

О.ХАБКО.

Від РЕДАКЦІЇ: Ми вирішили опублікувати листа однієї з пікетуючих О.Хабко, хоч історія з пікетуванням

міськвиконкому вже висвітлювалася засобами масової інформації. Але оскільки автор наполягає... Листа передано редакції вже після того, як у міськвиконкомі між пікетуючими і адміністрацією відбулася розмова. Сторони не знайшли взаєморозуміння, як стверджує О.Хабко. Правда, заступник голови міськвиконкому В.І.Сибірцев стверджує зовсім інше. І все-таки повірити до кінця, що знайдено спільну мову /при всій повазі до Василя Івановича/, важко. Пікетуючих цікавлять квартири, яких міськвиконком надати не може, це зрозуміло. На зайву площу сподіватися нічого при нинішній ситуації. Стосовно того, що 8 квартир молодими спеціалістами отримано з порушенням черговості, нам хотілося би мати більше фактів. На жаль, автор листа нам їх не надала. Але, щоб не було зайвих розмов про незаконність дій адміністрації виконкому міської Ради, їй, певно, треба потурбуватися про гласність у цьому питанні.

У КРІСЛІ ПЕРШОГО ЗАСТУПНИКА

Як стало відомо, міський голова В.Г.Мухін відмовився увійти до складу обласної адміністрації. Посаду першого заступника представника президента по зв'язках з громадськими організаціями і рухами запропоновано голові крайового Руху, кандидату економічних наук В.М.Репалу. Оригінальна ситуація: Рух, як відомо, кандидатуру М.О.Сухомлині не підтримав, а увійти до складу його адміністрації представник Руху не відмовився. Але ще

оригінальніше — заперечивши, що в нову адміністрацію автоматично увійдуть керівні особи облвиконкому, її голова тут же призначив своїм заступником Е.П.Рейзвіха, В.С.Кривого, В.М.Кальченка і В.М.Смаглюка. Керуючись "дорученням" Л.М.Кравчука, щоб обов'язково до адміністрації входив хтось від партії і рухів, вирішив віддати одне з керівних крісел В.М.Репалу. Вказівки і доручення... О, ми це вже проходили!

В. ЛЕВОЧКО.

ПОЛІТИКИ- ЦЕНТРИСТИ ЗРОБИЛИ "ХІД КОНЕМ"

До цієї думки схилиєшся, аналізуючи перші кроки "Нової України" — об'єднання, яке, за висловом державного радника України з питань правової політики Олександра Ємця, згуртувало людей, угруповання, партії, підприємців, професійні спілки, недоволених повільними темпами економічних реформ. "Нова Україна", на думку її фундаторів, у формі своєї діяльності ставить людину з її проблемами, в першу чергу економічними. У квітні установча конференція регіональної організації цього об'єднання відбулася і в Кіровограді. Її перебіг, а також присутність на зібранні таких людей, як представник президента у Кіровоградській області М.О.Сухомлин, народний депутат В.Є.Панченко, голова облради Спілки підприємців А.А.Ткач, лідер Федерації профспілок області Я.А.Бондар, можна розглядати як непряме підтвердження сказаного вище. Не суперечили цьому й виступи, які, при всьому своєму розмаїтті, стосувалися головної сьогоднішньої проблеми — шляхів виходу з економічної кризи, співпраці "Нової України" з державною адміністрацією.

Чи не стане нове об'єднання ще однією "кишеньковою організацією" на кшталт наших малосилих молодих партосередків демократичного спрямування? На переконання "хрещених батьків" "Нової України", цього не повинно статися, бо в основі її програми не далекі й абстрактні політичні цілі, а конкретні економічні програми, до вироблення і здійснення яких залучатимуться кращі наукові сили, вільні підприємці, включатимуться механізми співпраці між ними і законодавцями. Що все це обіцяє кожному з нас? Найперше — зайнятість у сфері виробництва, де має стати вигідно працювати. Молоді реалізація ідей "Нової України" обіцяє певну перспективу виживання в умовах ринкової економіки. Побудова такої економіки цивілізованими методами, а також протидія несумісним з нею спробам збудувати під прапором незалежності авторитарну державу з економікою розподільного типу — ось таку політичну формулу закладено в основу майбутньої діяльності "Нової України".

Чи є в оцінці перспектив новонародженого

об'єднання місце для скептицизму? Якоюсь мірою — так. Незрозуміло поки що, яким чином діятиме механізм співпраці з державною адміністрацією і чи буде тут забезпечене рівноправне партнерство. В усякому разі, почавши з цілеспрямованих атак проти "дуже жорсткої податкової політики" уряду, яка гальмує розвиток вільного підприємництва в Україні, фундатори "Нової України", схоже, влучили в саме яблучко.

П.СЕЛЕЦЬКИЙ.

На знімку: під час установчої конференції регіональної організації "Нової України".

Фото ІДЕМЧУКА.

м.Кіровогра.

ВІТ ДОВКОЛА

В одну з квартир підмосковного селища Мосрентген влізли крадії. Забрали... працю.

Самарське товариство старих дів провело конкурс серед представниць цього товариства. Огляд товариства назву "Крути б'ють Головна мита заходу" — заводи чоловічої увагою, зрозуміло. Погано без неї, тобто уяги. Девізом конкурсу стала фраза: "Через б'ють — до серця кожної старої дівки!"

Однак у момент найвищих пристрасей "Обстардева" поступила, як і пасує жінкам, жертовно і вирішила пристудити першу премію б'юсту. Дмитра Устинова, що знаходиться на Самарській площі міста

Сумна звістка надійшла із кіл близьких до телевізійних Припіння. Існувала молодіжна програма "Погляд" /"Взгляд"/.

За словами одного із творців і ведучих О.П.-го, так вирішили коли стало зрозумілим, що гострополітична програма в умовах нинішньої політичної боротьби в Росії і СНД, відверто кажучи, безтолкова, стала не потрібна.

Від постійного обличчя на екранах одних і тих же політваріантх глядачі вже втомилася.

У кінці березня у Москві в лікарні колишнього ЦК КПРС на

Рубльовському шосе від інфекційного менингіту помер один з найбагатших бізнесменів і меценатів Бабек Серуш. Його капітал оцінюється в сотні мільйонів доларів і включає в себе будинки і квартири в Мюнхені, Кюльні, Женеві, Нью-Йорку, величезну дачу з басейном в підмосковному селищі Сисгирі, куплену Серушем у відомої співачки Людмили Зіконої Бабек /іранець за походженням/ ввірив в івано-євському інтернаціональному дитячому будинку закінчив МДУ і в 70-их роках став першим бізнесменом, який порушив монополію радянської держави на зовнішньоторгових організацій на контракти із Заходом за що був виселений за межі СРСР. До останнього часу жив у Німеччині.

На його похорони, крім бізнесменів, прийшли друзі-актори Леонід Ярмольник, Борис Хмельницький, Всеволод Абдулов. Найкращий товариш Серуша Йосип Кобзон вибрав йому місце на Ваганьковському кладовищі.

Вести справи Бабек буде його брат Бурс, а все майно перейде до вдови Наталі Березкіної, котра зіграла роль викинутої з вікна офіціантки у фільмі "Місце зустрічі змінити не можна".

Декілька чоловік, що купили м'ясо на тверських вулицях у досить підозрілого суб'єкта, ледь не стали мимовільними людоїдами. До того часу поки троє з них звернулись в міліцію з проханням пояснити "що ж це за м'ясо вони купили", та вже відшукала два розчленовані трупи. Як з'ясувало слідство, вбитими виявились бомжі. Знайдений не вдовзі їх вбивця, теж бомж, вирішив заробити на пляшку, торгуючи м'ясом своїх товаришів, в чому і зізнався на допиті. Уже встановлено, що злочинець психічно нормальний, а тому постане перед судом.

/За матеріалами періодичної преси/.

ГЕБІСТИ І ФРЕЙЛІНИ

"Чокнуті" вже з'являлися у рекламних анотаціях кінотеатрів, та потім пролетіли. Цього разу вижили...

Після кінобестселера "Людина з бульвара Капуцинів" режисер Алла Сурикова вирішила зняти авантюрно-пригодницьку комедію з історичним флером. Про спорудження у Росії першої залізниці від Санкт-Петербурга до Царського села. 25 км.

Як би сказав Чебурашка: "Ми будували і побудували..." Хоча контингент батьків першого потягу був доволі різноманітним — інженер із Німеччини фон Герстнер, відставний поручик Кірюхін, мужик культуристівської статури Федір, секретний агент третього жандармського управління Тихон Зайцев і дівчина від Всевишнього /у прямому значенні слова/ Марія — будівники щасливо обминули шлях міфічних творців Вавилонської башни. Потізд пішов!

А фільм не дуже. Чогось не вистачає. Немає стрімкості дії, карколомності ситуації — головно-го козира Сурикової у попередніх стрічках. Не

рятьють становища і першокласні актори на чолі з Караченцовим...

Окремо — про виконавицю головної жіночої ролі. Ольга Кабо в образі дівки Марії являє собою бездоганне втілення незайманості і цнотливості. Але збиває з пантелику шлейф минулого! Це ж саме за цією актрисою /у костюмі Єви/ гнався голий Костянтин. Райкін в "Комедії про Лісістрату". Тому й чекаєш підсвідомо: коли роздягнеться? Дарма, що від Бога. І нехай Сурикова не звикала заповнювати свої картини голою натурою, пам'ятаю: в сценарії поета К.Рижова і В.Куніна /творця "Інтердівчинки"/ був момент прелюбодійства між Марією і Кірюхином. У фільм ця сцена не ввійшла. Слава тобі, Господи!

Місцями досить весело. Трюки там різні, кумедні скетчі. Гебіст 19 століття нічого собі хлопчик, та й узагалі — Ярмольник. Коли ж це вони потім так зіпсувалися?

А в голові сидить і не дає спокою безжальний історичний факт: перша російська залізниця збудована в 1837 році. Рік загибелі Пушкіна.

Кіно

І дивлячись на іронічного Бенкендорфа і дурнуватого Миколу І /у виконанні Боярського!/, на їхні посмішки і жарти, сумно констатуєш: але ж саме ці люди і підвели поета до дуелі на Чорній річці.

Залізниця була побудована у стислі строки. Такими темпами могли впоратись справді лише чокнуті. Не те, що наші вельмишановні вожді, які спочатку сімдесят із гаком років комунізм робили, а потім розбіглися по окремих кутках СНД і почали будівництво незалежно-вікопомних бунгало під охороною морського флоту.

Та щось поки не клеїться. Мо' чокнутості не вистачає? Ім чи нам?

То, може для успішного звершення вільних некомуністичних держав потрібно якогось поета у жертву принести? Пуста справа! Немає зараз ні поетів, ні культури. Ні кіна!..

Ю. ЛУКАШЕВСЬКИЙ,
м. Новоукраїна.

ТРАВЕНЬ — МІСЯЦЬ СВЯТ

Цього року, як завжди, чекали їх, хоч нам усім, певно, не до святкового настрою: навкруги одні проблеми. Та й суперечки точаться: що відзначати? коли. Старі ідеали відходять, нові ще не вкорінилися... Так само з нашим професійним святом — Днем преси. Пов'язане вонб з виходом першого номера більшовицької "Правди", донедавна офіційної "матері" всіх вітчизняних газет. Як бути зараз? Забути, відзначити чи пов'язати в даті з іншим часо-

писом цей день? Можливо, вихід підкаже давнє рішення ЮНЕСКО зробити 3 травня днем журналістів. Правда, в цій солідній організації переслідують іншу мету: захистити працівників засобів масової інформації. Бо гинуть репортери. Найбільше — в Югославії, на другому місці в сумному списку — країни СНД. Доконалися і в цьому... Та як би там не вирішилося, День преси /чи, можливо, по-

іншому він називатиметься/ повинен бути. Цього року його ще відзначали 5 травня. З чим і вітаємо /нехай дещо пізніше у зв'язку з невиходом номера/ усіх наших дописувачів — позаштатних авторів, які допомагають робити газету. Нехай вам щастить, нехай ніколи не покидає вас натхнення і завжди буде гострим перо, дорогі друзі "МК". На жаль, газетна площа обмежена, і ми можемо назвати лише найбільш активних ав-

торів "Молодого комунара". Серед них кировоградці Вікторія Богданова, Антон Бондаренко, Анатолій Войнич, Валерій Гончаренко, Наталя Долгополова, Наталя Жукова, Клавдія Залюбовська, Володимир Карпенко, Василь Каюков, Петро Кизименко, Сергій Колісник, Володимир Комендяк, Антоніна Корінь, Василь Ликов, Тетяна Міллер, Олександр Перлюк, Тетяна Подашевська, Володимир Поліщук, Володимир

Руденко, Анатолій Саржевський, Муза Сьоміна, Григорій Харитонов, Михайло Хомендяк, Сергій Шевченко; Микола Петров, Людмила Пovalій /м.Знам'янка/; Анатолій Гандрабуров /с.Могутне Кіровоградського р-ну/; Віктор Шульга /м.Новомиргород/; Юрій Лукашевський /м.Новоукраїнка/, Леонід Савицький /с.Рівне цього району/;

Вілен Очаківський і Кузьма Повелько /м.Олександрія/; Микола Коломієць /с.Красносілка Олександрівського р-ну/; Анатолій Голобородько /с.мт Онуфріївка/; Тетяна Дроздова /м.Світловодськ/; Дмитро Ткаченко /м.Москва/; Пропонуємо розповідь нашого кореспондента про одну із наших позаштатних колег.

ЯК БОГ НЕ ДАВ — ДИПЛОМ НЕ ДОПОМОЖЕ

Ми кілька років ходили з нею одними коридорами, обідали в одній їдальні — на другому поверсі жовтого корпусу /названого так, певно, через колір, в який він був пофарбований/. Можливо навіть стикались лицем в лице в гамірних студентських наговпах. Тільки не знали про це. Тетяна штудіювала фонетику і синтаксис на філологічному факультеті Київського держуніверситету, що містився на третьому поверсі уже згаданого корпусу, а я пізнавала ази журналістських премудростей на журфаці /він займав перший поверх/. Хоча досить часто навчальними аудиторіями нам доводилось чергуватись: вивчали багато однакових предметів.

Це я до того, що доля давала нам з Танею шанс познайомитися ще в Києві, тим більше, що землякам удаліні від дому завжди були раді. Вдруге доля звела нас уже в Кіровограді, тільки була Тетяна Подашевська не вчителькою української мови й літератури /згідно з дипломом КДУ/, а капітаном міліції, інспектором ІСН Кіровського райвідділу внутрішніх справ. Одним словом, від роботи з дітьми не ділася нікуди, тільки в школі вони були б різними — і старшими, і забіяками, а тут контингент відомий — "важкі", неблагопо-

лучні, часом навіть безнадійні підлітки.

Однак сьогодні моя розповідь не про Тетяну-мільйонера, як жартома називають її колеги-чоловіки з відділення по боротьбі із злочинністю серед неповнолітніх і молоді управління карного розшуку обласного УВС, де вона офіційно працює звіднедавня. Хоча про неї, як таку, можна сказати теж чимало добрих слів. Сьогодні-я хочу вирізнити її серед багатьох інших як ще й талановиту людину. Хай не видадуться вам ці слова занадто гучними, але чому ми звикли до того, що таланти живуть десь там, за обрієм, що вони є тільки тоді, коли з'являється всесвітньо відома книжка чи досягається нечуваний до цих пір спортивний рекорд. Таланти живуть і поряд з нами. Їх багато, їх дуже багато. Бо майстерно вишитий сільською бабусею рушник — це теж талант, і домашній міні-автомобіль чи дивовижну оранжерею в квартирі без іскри в душі не зробіш.

Тетяна талановита словом. Воно рвалося із неї ще з школи, тому певно й подалася у вчителі, а коли доля розпорядилася по-іншому, її слова, обминувши сухі міліцейські папери, якими довелося займатись на новому місці роботи, заявили про себе

на шпальтах газет. Першим був "Молодий комунар". Писала про те, що боліло — і як працівникові міліції, і як жінці: про неблагополучні сім'ї, в яких виростають такі ж неблагополучні діти, про дитячу злочинність, що починається з дрібної, здавалось би невинної, крадіжки, про жорстоку байдужість дорослих, через яку часом калічаються вразливі дитячі душі. Писала емоційно (можливо, інколи аж занадто) з надією що почують, зрозуміють нарешті ті, від кого залежить вирішення долі конкретної дівчинки чи хлопчика.

Тетянині матеріали не раз відзначались на редакційних летуч-

ках, виносились на дошку кращих, бо писала /і пише/ вона настільки гарно і неординарно, що й декому з газетних працівників не завадило б повчитись. Хоча... Згадую найпершу зустріч восени 1978 року нас, щойно названих уже студентами, з деканом факультету журналістики Дмитром Михайловичем Прилюком /нині уже покійним, хай земля йому буде пухом/. І до цих пір пам'ятаю його слова, а сказав він тоді так: "Ви прийшли сюди не навчитись писати, бо якщо ви цього не вмієте, вас ніхто не навчить. Ви прийшли сюди розширити свій світогляд, систематизувати уже набрані знання, одержати нові, прийшли навчитись поліграфічних тонкощів і психологічних нюансів спілкування з людьми. Але це при умові, що кожний із вас має оту /зараз би сказали, божу — авт./ іскру в душі, яку не замінять ніякі відмінні оцінки в заліковій книжці і без якої в журналістиці робити нічого... Тут потрібен, якщо хочете, талант..."

Так що писати штамповані інтерв'ю чи замітки навчитись, звичайно, можна, але пробувати сказати в журналістиці своє слово — дано не кожному. Тетяна своє слово скаже, я в цьому впевнена, хоча її творчий доробок уже давно дозволяє їй стати членом Спільки журналістів України — не професійному журналісту, зауважте. І як би іронічно не ставився дехто до цієї Спільки, все ж членство в ній свідчить про визнання професійної майстерності, що робить честь будь-якій людині, де б вона не працювала і яку б посаду не займала.

У нас у газеті зараз дуже тяжке становище, чого тут ховатись. Спон-

соровати нема кому /правонаступник обкому комсомолу, котрий був засновником "МК", СМОК лопнув, як мильна бульба/, що робиться з ціними на папір, друкування і розповсюдження, втомилась уже говорити. Тому з фінансами у нас не густо, і чимало колишніх наших дописувачів зникли з "комунарівських" сторінок. Їхні прізвища з'являються тепер в інших газетах — благо, що їх зараз побільшало. Що ж, це право кожного — писати туди, куди вважаєш за доцільніше. Не хотілось би сьогодні про це говорити, але однією з причин відсутності інтересу декого з колишніх наших авторів є ще й фінансовий нюанс — у нас дуже малі гонорари. Тому ми вдячні всім, хто залишився з нами і в цей скрутний час, для кого співробітництво з нашою газетою вимірюється не грошима, а любов'ю і повагою до неї.

У Тетяні Подашевської зараз купа клопотів. Крім безпосередньої роботи в інспекції, вона ще готує матеріали на обласне телебачення, підбирає факти для наступної публікації і в нашій молодіжці. І крім усього цього, встигає виховувати разом з чоловіком трьох дітей /що в нинішній ситуації справа дуже не проста/. І хоча працює вона не в пресі, ми вітаємо її з нашим професійним святом.

Майже шість років Тетяна разом з нами творить історію "Молодого комунара" і вчити писати її не було потреби: доля вклала в її душу божу іскру, і для підтвердження цього не потрібен ніякий диплом, навіть спеціальний.

О. ПИЛИПЕНКО.

"Я — ПОЛІТИЗОВАНА ЖІНКА"

— Пані Світлано, кировоградські радіослухачі дуже добре знають ваш голос. Багато років заочно знайомі, чекають з нетерпінням ваших інформацій. А тому присмію познайомити і наших читачів із вами, ближче дізнатися як ви живете, які проблеми вас найбільше цікавлять, як ви стали журналістом, чи завжди все вдалося, про що мрієте...

Спасибі за увагу до обласного радіо, до нашої інформаційної програми. Ви відразу поставили стільки запитань... Спробую відповісти на них широко і відверто — бо саме цього завжди чекаю від своїх співрозмовників. Єдине, що мене бентежить — у нашому колективі, крім мене, працює багато висококваліфікованих журналістів, а ви звернулись до мене, боюсь образити своїх колег. Усі ми працюємо на те, щоб передачі наші були актуальними, проблемними, цікавими. Можливо, не завжди це виходить. Але ми прагнемо. Отже — як я живу? Якщо я скажу, що живу прекрасно — скажу неправду. Бо сьогоднішня ситуація в Україні позначилась на всіх верстах населення і на нас, журналістах. Так само, як і більшість наших радіослухачів, я стикаюся з питанням: де, що і за що? Живу тими ж проблемами і болями, що і робітники, і науковці, і трудівники села, з якими щодня зустрічаюся.

Якщо я скажу, що живу погано — теж неправда. Я маю роботу, зарплату. А це сьогодні важливо. Я маю квартиру /а скільки у нас ще живуть у найманих кімнатах?/. Маю хліб і до хліба... Як кажуть, хвалити Бога. Не було б гірше. Які проблеми мене цікавлять? Взагалі /як прийнято зараз говорити/ я політизована жінка, хоча постійно переконую себе, що жінка і політика несумісні. Дуже болюче сприймаю проблеми села. З відраджень повертаюся просто хвора від тієї несправедливості, в яку потрапили наші селяни, до яких ставлюся з великою повагою. Я просто хочу вклонитись їм за їх руки натруджені, за ту терплячість, яку вони проявляють. Ви запитували, як я стала журналісткою? Коротко: про журналістику мріяла з дитинства. Можливо, це банально, але чистісінька правда. Після двох років роботи в ульяновській районній газеті "Ленінець" /тоді обов'язково був потрібний стаж у засобах масової інформації/ вступила до Львівського поліграфічного інституту імені Федорова на факультет редагування масової літератури. Темою дипломної роботи обрала "Мову і стиль на радіо і телебаченні". Ось так... Чи вдалося все і про що мрія? Звичайно, не все вдалося, не все вдається. І про те, що не вдалося, продовжую мріяти.

— Даруйте мені за нескромне питання. Чи вважаєте, що у вашому житті був якийсь

переломний момент, який якимось чином вплинув на подальшу долю?

— Не можу пригадати... Виходить — не було такого переломного періоду. Я б про нього пам'ятала.

— Як склалося сімейне життя?

— Сімейне життя... Воно не визнається одним днем, навіть одним роком. Своєю сім'єю я задоволена /стукіть по столу/. Це щоб не зурочити.

— Журналістика багато часу займає? Чи вистачає його на домашні клопоти?

— Клопотів, як і в кожній жінки, вистачає. ? Скажу відверто, часто-густо не справляюся з домашніми справами. Не тому, що не люблю поратись біля плити, а тому, що /ви пам'ятаєте, що я політизована жінка/ хочу подивитись і відеозвіт із сесії Верховної Ради України, і "Новини" з "Останкіно" і "Вісті" з Росії, переглянути пресу. От і виходить, що господиня я, м'яко кажучи... /розводять руками/. Чоловік і донька терплять. І спасибі їм за це. Піду на пенсію — надолужу. Думаю, до того часу і онуків Бог дасть. Буде їм і смажене, і парене... Ну, це вже теж одна із мрій.

— Яка тема вам, як журналісту, найбільш близька?

— Тема людської моралі. Бо яку мораль людина сповідує, так вона і живе, так і працює, так і виховує своїх дітей. Адже в тому, що ми на сьогодні маємо, це і

7 ТРАВНЯ — ДЕНЬ РАДІО

плоти нашої моралі, точніше, аморальності. Я не погоджуюсь, коли всі біди валють на уряд, на Президента. А чому, скажімо, не запитати з себе в першу чергу. Хто заважає випустити на маршрут чистий автобус? Ви гляньте, в якому транспорті ми їздимо? Для цього що — валюта потрібна? Всього-на-всього — совість. Що потрібно для того, щоб вам у їдальні подали котлету з м'яса, а не з хліба? Просто покластиме м'ясо в котлету, а не нести його додому, щоб нагодувати ним свою сім'ю.

Ви подивіться на якість будівельних робіт... Про все це можна говорити, а вам писати до нескінченності. А все творилось десятиліттями. Що заслужили, те і маємо. І поки не заговорить совість у кожного з вас — змін на краще чекати нічого. Отож, яка мораль, так і живемо.

— І останнє запитання. Сьогодні професійне свято — День радіо. Що хотіли б побажати своїм колегам, читачам і, звичайно, радіослухачам через газету?

— Віку і добра. І надій на кращі часи. — Дякуємо вам, Світлано Муслівно. З нагоди свята журналісти "Молодого комунара" щиро вітають вас і ваших колег і зичать успіхів у вашій творчій праці.

ПРОВІВ ІНТЕРВ'Ю
Л.САВИЦЬКИЙ.

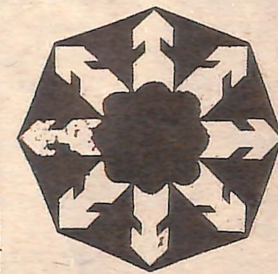
ЛИСТ

Люди завжди хвилюються, одержуючи листи. Що в них? Особливо хвилюються журналісти, коли розглядають редакційну пошту. Може, саме в першому чи, бодай, у дванадцятому листі буде такий факт, що примусить сильніше забитися серця читачів?

Як і вчора, сьогодні на робочому столі в Івана Буня купалистів. Він поволі розрізає конверти пильно вдивляється у великі, старанно виписані літери:

"Дорога редакціє!... Ви час від часу друкуєте повідомлення під назвою "Відгукніться, друзі!" Допоможіть і мені знайти свого рятівника.

Восени 1943 року неподалік від великого міста біля річки

Ірпін, мене, тоді ще молодого офіцера, виніс з поля бою солдат. Я не знаю ні імені, ні прізвища ні з якої він частини. Запам'ятав одне: у нього через ліву щок був шрам, майже такий, як на моїй правій щоці!...

Бунь опустил папірця. В глибокій задумі відійшов од свого столу до високого вікна.

...Ірпін, фашисти йдуть у контратаку. Ось-ось вони досягнуть річки, а на березі її біля верболозу лежить наш воїн. Живий чи вбитий?

— Хлопці! Прикрийте вогнем. Я на той бік!

...Києве, Києве, і ти, невеличка річка Ірпін. Як давно то було!...

У широкій рамі відчиненого вікна, як у дзеркалі, відбилися обличчя Івана Буня з ледве помітним шрамом через усю ліву щок...

І жаль, що про лист і наступну зустріч двох ветеранів так мало написали в газеті. Власне, нічого дивного немає: журналісти про себе не люблять писати.

Н. ДОБРІН.

ПІД КАМ'ЯНОЮ БРИЛОЮ

Біля нього ніколи не в'януть квіти. Зелені трава, рясніє густий бузок. Соловей витьохкує руляди у теплі ночі.

Пам'ятник — у центрі парку, і сюди з усіх кінців села протоптані стежки. Недалеко, кроків за двадцять, спадає по камінню вода. На правий берег річки націлений кулемет, туди ж звернені погляди двох солдатів з бронзи...

Прийде до них сива мати, сльоза спаде з її очей. Приблизить зграйка дівчаток — стихнуть і покладуть до підніжжя рясні квіти. Батько з сином завернуть — і схилять непокріті голови.

— Хто ж тут похований?

...Влітку сорок першого року німці рвалися на схід. Щоб дати нашим закріпитися на пагорбах над річкою, командир полку викликав двох кулеметників.

Кажуть люди, що був один з них з-під Полтави, а другий — з Кіровоградщини. Залягли вони, стримуючи шалений ворожий натиск. До самісінької ночі не змовкав кулемет. Полк закріпився на висотах, а бійців, пораниених, вмираючих, в останні хвилини вихопили сільські жінки.

Втратили обидва багато крові, так і вмерли на добрих руках. Їх поховали в саду, а згодом, після визволення села, залишки перенесли на те місце, де вони стояли на смерть зі своїм кулеметом проти лютого ворога.

Не знали ні імені їх, ні прізвищ. Тільки в кишені одного знайшлася фотокартка.

Всім селом після війни споруджували пам'ятник. Чоловіки з прибережної кручі відкололи велику кам'яну брилу. Місцевий художник-учитель перемалював вицвілу фотографію, а жінки посадили навколо пам'ятника молоді дубки, осоки, акації, плакучі верби.

Минали роки. Парк віріс, обабіч алеї зазеленіла трава, закрасувались квіти. Пізніше на п'єдесталі поставили бронзові фігури. Так і стояли два невідомі воїни беззмінно на своєму посту.

Не раз подавали з села запити в різні кінці, щоб довідатися про імена героїв, та приходила одна відповідь: прізвищ встановити не можна...

Минулого літа старий агроном пішов на пенсію. На його місце із обласного центру прислали нового — випускника сільськогосподарської академії. Він поринув у свої справи, а вечорами й у вільні хвилини знайомився з людьми, з селом, його мальовничими куточками. Одного дня агрономові принесли телеграму — приїжджала дружина з маленькою донькою.

Він чекав на пероні. Хоч рідненьких зустрів, як завжди, усміхнений, жвавий, але від дружини не сховалася його мовчазна зосередженість, а тим

паче те, що в чорному, мов крило ворона, чубі чоловіка заплуталися кілька білих павутинок.

— Юрію! Що з тобою? Не сподобалось село? Колгосп?

— Колгосп — кращого пошукати, люди привітні...

— Так що ж?

Відповів схвильовано і помітно болісно, коли зручно всілися в колясці його мотоцикла: — По дорозі додому сама здогадаєшся.

Зі станції він повів її прямо в парк. Повів алеями до пам'ятника. Дружина глянула на портрет бійця в позолоченій рамці й перевела погляд на чоловіка. Як вони схожі! Як надзвичайно схожі! І скрикнула:

— Так це ж дідуля твій!

— Він... Пам'ятаєш, я показував тобі його останній лист бабусі? Марно шукав всюди і довго разом з моїми батьками. А найшовши, на кілька років молодшого за мене, дідуся під кам'яною брилою, відчув невимовний сум і гострий щем у серці. Нам не поталанило бачити його живого і, як казала бабуса, "напрочуд натхненного".

А парк шумів, шуміла вода, спадаючи з каменя на камінь. І за кулеметом на вічній варті завмерли солдати.

Н. ДОБРІН.

МОЛОДА ПЕРЕМОГА

Ми не знаємо, де і з ким зустрічатиме найважливіше свято в своєму житті — День Перемоги — наш постійний читач, дописувач, товариш і наставник, учасник Великої Вітчизняної Н.Н. Добрін, що роз-

повідатиме своїм друзям. Ми не знаємо, чи 9-го потрапить оцей номер "Молодого комунара" до нашого колегі в руки. Ми знаємо інше: в цей день Наум Носвич обов'язково згадає свою молодість, підпалену війною, згадає фронтових побратимів, привітає таких, як і сам, учасників другої світової з днем, до якого вони йшли, який завоювали, який всім нам приніс мир у цім житті. Дякуємо Вам за це, ветерани.

Ми знаємо, якою ціною далася нашим народам Перемога. Ми знаємо, що здобували її ви!

На знімку /зліва направо/: військові кореспонденти Південно-Західного фронту письменник Д.Г. Гринько, журналіст Н.Н. Добрін, письменник А.Г. Шиян.

Фронтове фото з ветеранського альбому разом зі своїм матеріалом нам передав Н.Н. Добрін.

Н. ДОБРІН.

ПЕРШОТРАВЕНЬ МАЙЖЕ НЕ ЖИВЕ, АЛЕ...

Ці знімки зроблено 1 травня на одній із центральних вулиць Кіровограда — Карла Маркса за півгодини — з 10.00 до 10.30. А демонстрація скінчилася ще швидше. Представникам трудових колек-

тивів, ветеранам і їх натхненникам — активістам із соцпартії, вистачило двадцяти хвилин, щоб виразити свою солідарність із "пролетарями всіх країн". Для порівняння скажемо, що минулого року на це було

витрачено вдвічі більше часу. Якщо так піде далі, то через рік-два про Першотравень нагадуватимуть лише ретрознімки в газетах і розповідатимуть посивілі ветерани. Втім, поживемо — побачимо.

Все-таки з усіх колись так званих комуністичних свят 1 Травня було особливим і якимось приємним. Навіть тим, що дарувало всім нам два вихідні. Й демонстрації не так уже дико та погано проходили, як про це дехто сьогодні говорить.

Навіть більше — увіжити важко цей день у Кіровограді без демонстрації. Звикли до них не до як чогось поганого а скоріше, як до обов'язкового. Скрізь у минулі роки заганнями на вулиці силою, заставляли нести плакати, транспаранти, лозунги, портрети.

Але ж ніхто не заставляв маленьких діточок махати квіточим гіллям, прикрашеним надувними кольоровими кулями. Їх то по списках не перевіряли, не позбавляли премій і відгуків, не вписували їхніх прізвищ у накази з доганами. Дітей приваблювало, як, зрештою, й

дорослих, масовість і веселість.

Складалися програми вихідних. Хочеш — йди дивися, як дітки танцюють, хочеш — слухай пісні, хочеш — грай у шахи і т.п. Усе було, але якось тихенько, задкуючи, відступало, відступало і відступало.

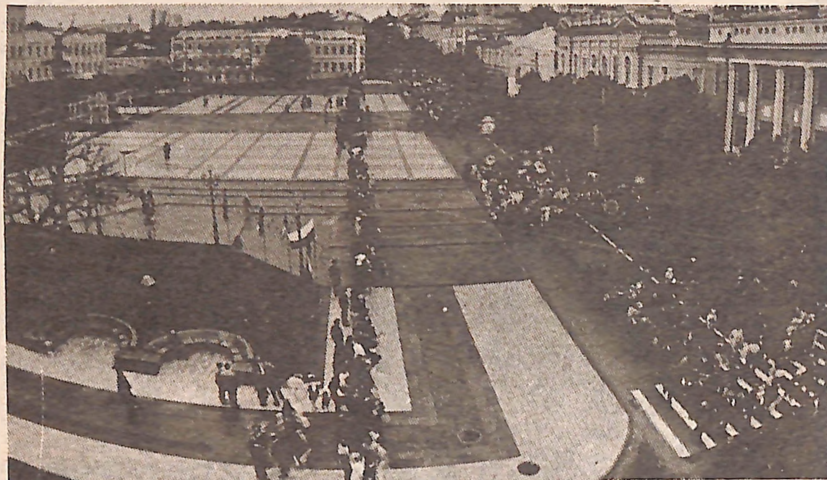
Росіяни, зокрема їхній Президент плюс парламент, усе-таки залишили ці дні вихідними, зробивши з них свято праці й весни. Прокоментували просто — невже не захочеться вам 1 і 2 травня відпочити, побути в гурті, піти в гості? Так як і раніше, але вже без портретів компартійних діячів та гучних фраз про різні перевиконання. Погодилися. Щось десь і роблять.

У нас, в Кіровограді, за тиждень до 1 травня інформація про свято чи не свято була відсутня. Раніше, десь аж за місяць, у тому ж самому будинку,

де нині сидять представники влади, виношувалися майже фантастичні плани. Слід надати належне тим, хто той обкомівський колись будинок заселяв, з організацією свят у них все було гаразд. Методи, якими це робилося, дещо заставляють здригатися й тепер. Але журналісти всіх (тоді було два) видань знали, що де й коли буде. Писали тоді теж здебільшого про те, на що ткнуть пальцем.

Але кожен писав по-різному, по-своєму. Нічим поганим не віяло і від сили двох суботників, які тоді проводилися й робили чистим наше місто, ніж нині цілий місячник чистоти. Готувалися, як пам'ятаєте, з розмахом.

Ну а сам день був для всіх святом. Принаймні, Кіров, який стоїть на площі й показував усі ці роки на демонстрантів пальцем, нікого не бачив серед них пригніченим й сумним. Як що пам'ятаєте знімки, які щедро, хай навіть через

тиждень після свята, друкували газети, то ствердите — гарно все було. Та що там говорити! Спитайте очевидців.

... Гортаючи підшивку "Молодого комунара", я помітив одну тенденцію: ми постійно (звичайно, після видруківаних виступів або посилення на них генеральних та перших секретарів) писали про людей. Перелічували їхні справи. І не так: мовляв, добре працюють, а конк-

ретно — хто що зробив. Починаючи від школярів і закінчуючи ветеранами виробництва. Значить, було про що говорити.

Партію комуністичну заборонили. Разом з нею пішли зі сцени нашого життя (а може, лише ми хотіли піти), залякування, вимоги, показуха. Дивує: невже потягнула з собою в домовину колись могутня і керуюча свої непогані почини? Звичайно, показуха надбрідла всім. Але

давайте подивимося навколо себе: заводи працюють? Працюють. Організації, установи? Працюємо ж, щось робимо. Чому б про це не сказати, не організувати відпочинок, щоби хоч у цей день, який завжди спонукав до веселості й чудового настрою ми відчували себе щасливими. Ну хоч трішечки...

Ю.ЯРОВИЙ.
Фотомонтаж В.ГРИБА.

С У М У Є М О?

Історія ця невігадана. Навіть ім'я шістнадцятирічного вбивці залишилося без змін. Про детальнішу ж інформацію, поки йде слідство, говорити ще рано.

НЕ ПОЖАЛІВ НІ ПРАСКИ, НІ БАТЬКА

...Юрко люто поглянув на батька. Обидва відчували — чергова сварка так просто не закінчиться. Батько замахнувся на сина. Та хлопець випередив його і щосили вдарив ногою в лице.

— А, ось ти як! — В руках у батька з'явився стілець.

Юрко вибив його і кілька разів ударив батька ногою по нирках, а тоді кинувся на нього і звалив на долівку. Голова у хлопця паморочилась. Зупинитися вже не міг. Його погляд впав на електричну праску. Вхопив її в руки і... почав щосили бити батька по голові. Ще і ще. Той дико закричав. Кров бризнула на стіни, потекла по обличчю. Нарешті хлопець кинув праску і вийшов в іншу кімнату. Батько продовжував кричати, потім на сина посипалися погрози.

Юрко збирався вийти на вулицю, але передумав. Повернувся до батька, який сидів на дивані, витираючи кров. Жалю не відчував. Схопив праску і знову вдарив батька кілька разів по голові. Той піднявся і, хитаючись, вийшов з квартири. Син рушив слідом за батьком і щосили вдарив його ногою в спину. Той впав на східці. Переступивши батька, Юрко вийшов на вулицю.

від плоти. Забулося, та вже більше й не згадалося.

Заговорив перший батько, погрожуючи сину розправою. Потягнувся до полиці в коридорі, де лежав кухонний ніж. Юрко відбив його руку і блискавично схопив ніж. В голові було одне: будь що звалити батька на долівку. Щосили вдарив його. Втрапивши рівновагу, той впав на правий бік і в цей час син... щосили вдарив його ножем у лівий. Лезо ножа ввійшло в тіло майже повністю. Хлопець наносив удари ще і ще, скаженіючи від страшною люті. А біля його ніг в калюжі крові корчився і кричав від болю батько...

...Юрко кинув ножа на кухні і підійшов до лежачого. Той вже піднятися не міг і тільки тихо стогнав.

Потім почав бити знову.

Коли віддихався і трохи заспокоївся, згадав про матір. Ось-ось повинна надійти з роботи. Що їй сказати? Вирвав з учнівського зошита листок і нерівним почерком написав: "Батько зарвався! Я його вбив!" Записку ввіткнув у коридорі на видному місці. Потім передумав і вирішив зустріти матір сам, щоб про все їй розповісти. Ще раз підійшов до батька. Той уже не стогнав. Кров стікала на долівку, утворюючи величезну криваву пляму. Ще кілька разів вдарив батька ногою і вийшов.

Матір чекав на розі свого будинку. Зустрівся з знайомими хлопцями, поговорив з ними, посміявся. Про те, що тільки що сталося, і не згадував. Матір помітив здалеку. Повільно підійшов, став розказувати. Безтямними очима дивилася та на нього, а тоді закричала дико і страшно. Кинулася бігти, та ноги підкошувались, не слухались її.

Тремтячими руками відкрила двері і... остовпіла. Шпалери, стеля, двері заляпані кров'ю. А на долівці в калюжі крові лежав її чоловік, батько її сина...

ДО ЦІЄЇ СТРАШНОЇ ІСТОРІЇ МИ ЩЕ ПОВЕРНЕМОСЬ, КОЛИ ЗАКІНЧИТЬСЯ СЛІДСТВО І СУД ВИЗНАЧИТЬ МІРУ ВИНИ — ПІДСУДНОЇ І ВЖЕ НЕПІДСУДНОЇ — КОЖНОГО З УЧАСНИКІВ ЦІЄЇ ІСТОРІЇ.

ПІДВИСОЦЬКА.

КОМЕНТАР РЕДАКЦІЇ: Читаєш ці рядки — і кров холодне. Немов не із нашого життя це взято, а із нашпигованого кров'ю і трупами за океанського відика. Однак реальність страшніша за будь-який фільм жахів. Боже, в якому світі ми живемо? Де поділись святі і вічні почуття — любові до ближнього, пошани до старших, де поділись муки совісті, що не дають спокійно ні жити, ні спати? Як там муки, коли можна загнати рідному батькові ножа по саму ручку, методично і в жахливих муках вбиваючи його?!

Я знаю про цю історію, знаю про багато інших, що сталися зовсім недавно чи вже заплізажени роками. Вбивство завжди страшне — з яких би мотивів чи в якому б стані воно не відбулося. Життя людини дається не для того, аби його нагло обірвав чийсь ніж чи озлоблена куля. Життя

дається, аби жити, продовжити свій рід, залишивши на цій землі частинку себе, що перейде згодом у внуків і правнуків. Юрків батько шістнадцять років тому продовжив свій рід, давши життя синові, котрий, сягнувши повноліття, виніс йому смертний вирок...

Чи можна було чекати іншого фіналу в цій історії? Можна. Життя завжди підкидає нам у спірній ситуації кілька варіантів, однак простіше вхопитись за той, коли здавалось би одним махом розв'язуються всі вузли. Точніше, розрубуються, часто по-живому, калічаючи долі і душі, залишаючи в них рвані рубці від здавалось би надійно схованих в глибинах пам'яті страшних споминів, що спливають усе частіше, терзаючи душу каяттям і усвідомленням не-поправності зробленого. Перед цим тьмяніють завдані кривди, забуваються всі образи. Того що зробив, уже не повернеш. А якби вернутися, хоча б на годину чи дві назад?..

Моя подруга, почувши про цю історію, на відміну від інших співрозмовників, що обурювались жорстокістю підлітка, просто промовчала. Я знаю чому. Вона виросла в сім'ї, де деспотизм батька — грубий, всевладний, часом відверто цинічний, — не знав меж. Скільки себе й пам'ятає, мати ходила в низько запнутій, вигорілій з роками хустині, аби не бачили люди чорних синців і страшних ран на місці жмутах видертого волосся. Подруга і її сестра виросли на батьковій лайці, материних сльозах і вічному страху. Вона й досі жахається, коли чує поряд чийсь вигук. Може тому й дитя своє за вісім років пальцем не зачепила. А батька свого ненавидить — люто без пам'яті, причому зара ненавидить ще більше, ніж в дитинстві — за те, що позбавив найсвітліших, найбезхмарніших років життя цю "допоміг" стати такою ж жорстокою меншій дочці, яка без причини тяжко побила на вулиці незнайому дівчину і тепер "перевиховується" в колонії — "скалічив, гад, Марині душу". Матір свою подругу любить і жаліє. Інколи приїжджає та до дочки, вирвавшись від чоловікових погроз і матюків і, наговорившись вдосталь, плачуть обидві на невеличкій кухні — одна від безсилля і відчаю, друга — з жалю за пройденими роками, що не дали ні радості, ні світлої години.

Правда, все рідшими стають ці зустрічі. Мати, дарма що тільки на пенсію оформилась, уже ледве ходить /даються взнаки тепер і батькові побої, і колгоспні буряки — в дощі і морози/, але до дочки переїжджати не хоче: "На кого я його покину, як не було, все ж життя разом прожили". А подруга в село не їздить. З того часу як оселилась

в Кіровограді, ні разу не навідалась в батьківську хату: "Ноги моє там не буде, поки живий. А як не стане, тоді поїду і виплачусь — тільки не з жалю за ним, а за тим, що не дала мені доля нормального батька, чий б ласкаві руки я пам'ятала з дитинства. Бо пам'ятаю тільки його кулаки. Єдине, про що прошу у неї — нехай батько піде туди першим. Хай би мама пожила спокійно. Щоб лягала з добрим словом і вставала з ним. Хоча невідомо ще, яким буде її життя, коли повернеться Марина..."

Я не дарма згадала цю буденну життєву історію. Таких ситуацій де-сятки, якщо не сотні. Згадайте сім'ї ваших сусідів, родичів, знайомих. Чи скрізь "встають і лягають спокійно", чи в усіх них добре батьківське слово звучить замість лайки чи все-сильного пасака. Криком, тим більше паском, можна змусити дитину скоритись, але тільки до того часу, поки вона не відповість вам таким же криком або ще гірше, затаїть образу до підлогого випадку. Не хочу сказати, що цій дикій історії, про яку пише нам автор, винен саме батько. Слідства, а далі суд розберуться і знайдуть причини того, що скоїлось. Хочу сказати про інше — подібні ситуації з нічого не виникають. Таку патологічну жорстокість треба було ще вміти "виховати". Не народився ж цей хлопчик з ножем у руках і був, певно, нормальною дитиною — як і всі. Але...

Чомусь же так сталося, що він підняв на батька руку!..

Звертаюся до тих, хто, можливо, звинуватить нас у грубому натуралізмі, описаній Т. Підвисоцькою сцени. Це не для сенсації, повірте. Яка тут, господи, сенсація, коли за кримінальною статистикою все далі більшає сімейних баталій, основним аргументом в яких виступають ніж, сокира, молоток /набір цих "знаряд праці" можна продовжити/. Це для останньої, може найостаннішої, перестороги тим, у кого подібна ситуація зріє в сім'ї. Прочитайте, задумайтесь, врешті-решт! Не махайте на це рукою, якщо у вашій сім'ї нелади — "з моїм такого не трапилось". Дай, Боже, аби не трапилось.

Це вже не межа. Це — поза межею. У свої повноліття Юрко переступив її, із звичайного підлітка перетворившись у вбивцю. Він убивав батька повільно й жорстоко. Не знаю, які думки снували в цей час у його голові. Можливо, ніякі. В усякому разі переконана точно: про теплу батьківську долоню, що підсаджувала його на велосипед чи витирала мокроту під замурзаним носом, він не згадував. Це точно.

О. ПИДИПЕНКО,
завідуюча сектором соціальних проблем.

ПРОДАМ
Продаються цуценята породи коллі з відмінною родослівною. Дзвонити по телефону: 22-31-05.

ПРОДАЮ
Продаю ВАЗ-2106 1982 р. Довідки за телефоном 23-15-25 з 20.00 щоденно.

ПРОДАЮ
МП "Торінкор" реалізує сітку — рабцо за готівку. Адреса: вул. Уфимська, 9, магазин "Україна".

ЗАГУБЛЕНО

Загублену печатку лікаря Сергія Григоревича ЧМИРЯ вважати недійсною.

ШАХОВИЙ КЛУБ "КАІСА"

Сьогодні ми знову зустрічаємось з любителями шахової "поезії". І, як завжди, перш, ніж запропонувати нові завдання, подіємо вірні рішення завдань минулого туру.

- Завдання 1
1. Ca4 C:e4 2. Cd1x
Завдання 2
1. Kb6 Kpg4 2. Kbd5 Kph5 3. Kf6x
2. ... h5 3. h3x
1. ... ab 2. h3b5 3. g4x
Завдання 3
1. Fe7 ~ 2. Te6x
1. ... K:g7 2. Tf6x
1. ... K:f4 2. Tc3x
1. ... K:d4 2. Tc4x
1. ... Kc5 2. T:c5x

1. ... Kdc5 2. Kf6x
1. ... Kc7 2. T:c7x
1. ... Kpd5 + 2. Tc2x
1. ... Td5 2. C:g5x
Завдання 4
1. f3 ~ 2. Fe7 ~ 3. Kb4 + T:b4 (c:b4) 4. Fe5 (Cc4)x
1. ... Tb4 2. Fe7 + Kp:d6 3. Fe7 + Kpd5 4. Fe5x
1. ... Cb4 2. Te5 + Kp:d4 3. Te4 + Kpd5 4. C:c4x
А зараз нові завдання.
Завдання 1
Білі: Kph7, Ff2, Tc6, Ca7, Cd3, Kf8, Kg7, n.n. b3, b5, d4 (10)
Чорні: Kpd5, Fe7, Tf5, Cf6, Ka2, Kf7, n.n. c5, c3, f3, g5 (10)
Мат у 4 ходи.
Завдання 2
Білі: Kpa1, Fb5, Td3, Tf1, Ca2, Ch8, Kc1, Kg3, n.n. e2, e4, f2, h4 (12)
Чорні: Kpf5, Fb8, Td4, Tg1, Cc8, Kd8, Ke5, n.n. b6, g4, h6 (10)
Мат у 3 ходи.
Завдання 3
Білі: Kph4, Fc3, Ta4, Te1, Ca3, Ke7, Kf5, n. g2 (8)
Чорні: Kpf4, Tf8, Ce4, Cf2, Kb5, n.n. b2, c6, d7, f6, g3, h6 (12)
Мат у 2 ходи.
Завдання 4
Білі: Kpe1, Tf1, Th1, n. g3 (4)
Чорні: Kpg2 (1)
Мат у 3 ходи.

понеділок

11 ТРАВНЯ

УТ (І ПРОГРАМА)

8.00 УТН. 8.10 Музичний фільм "Червона рута — квітка надії". 8.50 Художній фільм "Біле сонце пустелі". 10.10 А. Хачатурян. "Маскарад". Балет Одеського театру опери та балету. 11.50 УТН. 16.00 УТН. 16.15 Закljučний концерт юних піаністів першого конкурсу В. Крайнеса. 1 відділ. 17.15 На допомогу школі. Музика. Розвиток Вітчизняної класичної музики. Творчість М.В. Лисенка. 17.50 Програма передачі. 17.55 Документальні фільми. 18.35 Співає народний артист України В. Зінкевич. 19.00 Дніпро. Інформаційна програма. 19.35 Хто ми... Громадсько-політичний відеотижневик. 20.45 На добраніч, діти. 21.00 Кінозустрічі. 22.00 УТН. 22.20 Художній фільм "Григорій Сковорода".

І КАНАЛ "ОСТАНКІНО"

7.00 Мультфільми. 7.35 Авіаційно-спортивне свято. 8.35 Ельдорадо. 9.05 Рок-урок. 9.55 Під знаком "Пі". 10.25 Формула "С". 11.25 IX Міжнародний телефестиваль народної творчості "Веселка". 11.45 Марафон-15. 12.35 Прем'єра художнього телефільму "Багати теж плачуть". 14.00 Новини /з сурдоперекладом/. 14.20 Прем'єра документального телефільму "Червона імперія". Фільм 5. 15.20 Прем'єра короткометражного художнього телефільму для дітей "Не відлітай, землянин!". 15.55 "ТБ Нева". Хто з нами? 17.15 Фільми режисера Г. Чухрая "Трясовина". 1 та 2 серії. 18.20 Мультфільм. 18.30 Театральні зустрічі. 19.45 Вечірня казка. 20.00 Новини. 20.35 Вперше на телеекрані художній фільм "...і все кохання". 22.15 Футбол. На шляху до Уемблі. У перерві — Новини. 0.10 Джазові портрети.

КАНАЛ "РОСІЯ", 2 УТ

7.00 Вісті. 7.20 Час ділових людей. 8.20 Перший тайм. 8.35 Дозвілля. 8.50 Технологія людності. 9.50 "Дитячі мрії". Прем'єра багатосерійного фільму. 2 серія. 10.10 Майстри. Прем'єра відеофільму "Скрипаль". В. Третьяков. Фільм 3. 11.05 Діалоги дилетантів. 11.35 Мульті-пульти. 11.45 Телетеатр Росії. "Секрети театру Камала". 13.00 Вісті. 13.20 Денний сеанс. "Сентиментальна подорож на картоплю". Художній фільм. 14.45 Невідома Росія. М. Арлов. "Картинки з натури". 15.20 "Бурда моден" пропонує... 15.50 Документальна панорама. "Російська". 17.50 Театр поезії. Співає Булат Окуджава. 18.05 Прем'єра художнього телефільму "Санта-Барбара". 42 серія. 18.55 Реклама. 19.00 Київська панорама. 19.20 Свято кожен день. 19.50 Народна артистка України Р. Кирichenko у фільмі-концерті "Чарівниця вечорниця". 20.10 Телеб'єржа інформус. 20.30 Третім буде... 21.00 П'ять колесо. 21.55 Реклама. 22.00 Вісті. Астрологічний прогноз. 22.20 П'ять колесо. Продовження. 23.10 Solo № 3.

вівторок

12 ТРАВНЯ

УТ (І ПРОГРАМА)

8.00 З восьмої до дев'ятої. 9.00 "Свічадо". Науково-пізнавальна відеопрограма. 10.35 Шкільний екран. 8 клас. Фізика. "Оптичні прилади". 11.05 Концерт симфонічного оркестру Одеської державної філармонії. Диригент — Хобарт Ерл. /США/. 12.05 УТН. 12.20 Художній фільм "Григорій Сковорода". 16.00 УТН. 16.10 Для дітей. "Веселка". 16.40 Документальний фільм "На семи кольорах". 17.00 Закljučний концерт піаністів першого конкурсу В. Крайнеса. 2 відділ. 18.00 "День за днем". (Кіровоград). 18.25 "Останній день війни". Репортаж з святкування Дня Перемоги на птахо-фабриці "Сагайдацька". (Кіровоград). 19.00 Дніпро. Інформаційна програма. 19.35 Студія "1 грудня". 20.45 На добраніч, діти. 21.00 Реклама. 21.05 Е. Сігел. "Історія кохання". Вистава. Чернігівського українського музично-драматичного театру ім. Т.Г. Шевченка. 22.25 "Струни та вітрила". Гас гітаристка Г. Вернигора. 22.50 УТН. 23.10 Художній фільм "Операція "Вундерланд".

І КАНАЛ "ОСТАНКІНО"

5.00 Ранок. 7.35 Мультфільми. 8.30 Прем'єра художнього телефільму "Привал мандрівників". 1 серія. 9.40 Казки і притчі народів різних країн. 9.45 Театральні зустрічі. 11.00 Новини /з сурдоперекладом/. 11.20 Ритмічна гімнастика. 11.50 "Д. Шмаринов". Документальний телефільм. 12.45 Твори С. Тансеса та С. Рахманінова у виконанні Московського камерного хору та Академічного російського хору. 13.25 Блокнот. 13.30 Світ грошей Адама Сміта. 14.00 Новини. 14.25 Уроки Ольги Іванової. 14.40 "Квартира". Художній телефільм. 15.55 Мультфільм. 16.15 Дитячий музичний клуб "440 герц". 17.00 Новини. 17.20 НЕР. 17.50 Футбольний огляд. 18.20 Конкурс телефільмів "Фортуна". Прем'єра художнього телефільму "Привал мандрівників". 1 серія. 19.45 Вечірня казка. 20.00 Новини. 20.40 Нова студія представляє. У перерві — Новини. 0.00 "Квартира". Художній телефільм.

КАНАЛ "РОСІЯ", 2 УТ

7.00 Вісті. 7.20 Тема з варіаціями. 8.05 Французька мова. 1 рік. 8.35 Дозвілля. 8.50 Французька мова. 2 рік. 9.20 У світі тварин. 10.20 Біла ворона. 11.05 Паралелі. "Метод Єльчанінова". 11.50 Денний сеанс. "Санта-Барбара". Художній телефільм. 42 серія. 12.40 Селянське питання. 13.00 Вісті. 15.00 Там-там-новини. 15.15 Педагогіка для всіх. "Звичайна школа у спальному районі". 15.45 Студія "Рост". 16.15 Простір плюс. 16.45 ТІНКО. 17.00 Трансросефір. 17.45 Програма "Ключ". 18.00 На п'ятій сесії Верховної Ради України. 19.10 Київська панорама. 19.30 Прем'єра художнього телефільму "Санта-Барбара". 43 серія. 20.20 На п'ятій сесії Верховної Ради України.

середа

13 ТРАВНЯ

УТ (І ПРОГРАМА)

8.00 З восьмої до дев'ятої. 9.00 Грає Державний оркестр народних інструментів України. 9.15 Художній фільм "Операція "Вундерланд". 10.35 Шкільний екран. 7 клас. Фізика. Прості механізми. 11.05 Фільм балет "Прозріння". 11.40 Шкільний екран. 10 клас. Українська література. "Всім серцем любить Україну свою". 12.15 УТН. 16.00 УТН. 16.15 Для дітей. "Курочка ряба". Лялькова вистава. (Кіровоград на УТ). 16.55 Концерт № 2. В.А. Моцарта для фортепіано з оркестром. 17.25 "День за днем". (Кіровоград). 17.50 Джазові вітражі. Гас піаніст С. Терентєв. 19.00 Дніпро. Інформаційна програма. 19.35 Вперше на екрані УТ. Художній фільм "Останній репортаж". 1 серія. 20.40 Реклама. 20.45 На добраніч, діти. 21.00 Акценти. 21.15 Художній фільм "Останній репортаж". 2 серія. 22.25 УТН. 22.45 Ювілейний концерт до 150-річчя М.В. Лисенка.

І КАНАЛ "ОСТАНКІНО"

5.00 Ранок. 7.35 Мультфільм. 7.05 Дитячий музичний клуб "440 герц". 8.30 Прем'єра художнього телефільму "Привал мандрівників". 2 серія. 9.40 Гас С. Стадлер /скрипка/. 10.30 Футбольний огляд. 11.00 Новини /з сурдоперекладом/. 11.20 Під знаком "Пі". 11.50 "Фермата". Інформаційна музична програма. 12.20 Тавлинська обитель. 12.55 Як досягти успіху. 13.10 Блокнот. 13.15 Телеміст. 14.00 Новини. 14.20 Сьогодні і тоді. 14.50 "Тільки в мюзик-холі". Художній телефільм. 16.00 Рок-макс. 17.00 Новини. 17.25 Мультфільм. 17.35 Театр-92. "Навруз". 18.35 Прем'єра художнього телефільму "Привал мандрівників". 2 серія. 19.45 Вечірня казка. 20.00 Новини. 20.40 Тема. 21.25 Фермата. Інформаційна музична програма. 21.55 Телезнайомство. Урмас Отт веде бесіду з Є. Лигачовим. 23.00 Новини. 23.25 Машина часу. 0.30 "Тільки в мюзик-холі". Художній телефільм.

КАНАЛ "РОСІЯ", 2 УТ

7.00 Вісті. 7.20 Цирк на сцені. "Людина-невидимка". 7.35 Мульті-пульти. 8.05 Німецька мова. 1 рік. 8.35 Дозвілля. 8.50 Німецька мова. 2 рік. 9.20 Мульті-пульти. 9.30 Дитяча година. 3 уроком німецької мови. 10.30 Ретро. Вечір Миколи Нікітського. 11.20 Російська мова. 11.50 Денний сеанс. "Санта-Барбара". Художній фільм. 43 серія. 12.40 Селянське питання. 13.00 Вісті. 15.00 Там-там-новини. 15.15 Колесо огляду. 16.15 Трансросефір. 17.00 ТІНКО. 17.15 Біла ворона. Дайджест з кращих передач. 18.00 На п'ятій сесії Верховної Ради України. 19.30 Київська панорама. 19.50 На п'ятій сесії Верховної Ради України.

четвер

14 ТРАВНЯ

УТ (І ПРОГРАМА)

8.00 З восьмої до дев'ятої. 9.00 Художній фільм "Якось, двадцять років тому". 10.15 Конкурсно-розважальна передача для дітей "Фант-лото "Надія". 11.30 Концерт ансамблів "Чорноморський сувенір" та "Мозаїка" Одеської обласної філармонії. 12.15 УТН. 16.00 УТН. 16.10 Для дітей. "Веселка". 16.40 "Дитяча філармонія". Зустріч із симфонічним. /Кіровоград/. 17.30 Панорама мистецтв. Софія Зелик. /США/. 18.00 Кубок України з футболу. Напівфінал. "Шахтар" — "Металіст". В перерві — "День за днем". /Кіровоград/. 19.45 Дніпро. Інформаційна програма. 20.20 "Рятується хто може". Документальний фільм. /Кіровоград/. 20.45 На добраніч, діти. 21.00 Акценти. 21.15 Гарт. 23.15 УТН. 23.35 Художній фільм "Любити наперекір".

І КАНАЛ "ОСТАНКІНО"

5.00 Ранок. 7.35 Мультфільми. 8.20 Прем'єра художнього телефільму "Привал мандрівників". 3 серія. 9.30 П.І.Чайковський. "Спогади про Флоренцію". 10.05 "Гори, гори, моя зоря". Документальний телефільм. 11.00 Новини /з сурдоперекладом/. 11.20 У світі тварин /з сурдоперекладом/. 12.00 Співає Марина Капура. 12.25 Пані Ялта. 13.10 Блокнот. 13.15 Телеміст. 14.00 Новини. 14.25 "Мистецтво Жостова". Документальний телефільм. 14.45 "Шукайте жінку". Художній телефільм. 1 серія. 16.00 Мультфільм. 16.15 Разом з чемпіонами. 17.00 Новини. 17.20 "Земля і воля". 17.50 ...До шістнадцяти і старші. 18.30 Прем'єра художнього телефільму "Привал мандрівників". 3 серія. 19.45 Вечірня казка. 20.00 Новини. 20.35 "Музичне подвір'я". Розважальна програма з Австрії. 22.00 Чорний ящик. 22.40 Вечірній альбом. 23.00 Новини. 23.25 Дев'ятка. 23.55 "Шукайте жінку". Художній телефільм. 1 серія.

КАНАЛ "РОСІЯ", 2 УТ

7.00 Вісті. 7.20 Пілігрим. 8.05 Іспанська мова. 1 рік. 8.35 Дозвілля. 8.50 Іспанська мова. 2 рік. 9.20 "Бурда моден" пропонує... 9.50 Мульті-пульти. 10.00 Без ретуші. 11.00 Денний сеанс. "Художній фільм "Перевірка на дорогах". 12.40 Селянське питання. 13.00 Вісті. 15.00 Там там новини. 15.15 Дитяча година. 3 уроком німецької мови. 16.15 Візаві. 16.45 ТІНКО. 17.00 "Зосталися там". Розповідь про долі бувших радянських воїнів, які потрапили у полон під час війни, і по цей день живуть в Афганістані. 17.45 Підприємство і традиції. "Кіно вчора і сьогодні". Передача 1. 18.00 На п'ятій сесії Верховної Ради України. 19.20 Київська панорама. 19.40 Прем'єра художнього телефільму "Санта-Барбара". 44 серія. 20.30 На п'ятій сесії Верховної Ради України.

п'ятниця

15 ТРАВНЯ

УТ (І ПРОГРАМА)

8.00 З восьмої до дев'ятої. 9.00 Фільм-казка "Синій птах". 10.25 Грає ансамбль "Камерата тавріка". 10.35 Шкільний екран. 9 кл. Історія України. Розвиток живопису на Україні у другій половині XIX сторіччя. 11.05 С.Рахманінов. Симфонія № 2. Виконує симфонічний оркестр Луганської обласної філармонії. 12.00 УТН. 16.00 УТН. 16.15 "Юна хвиля". Фестиваль молодіжної пісні. 17.30 Театр і час. Севастопольський театр ім. Луначарського. 18.20 "Дзеркало". /Кіровоград/. 19.00 Дніпро. Інформаційна програма. 19.35 Художній телефільм "Шалений день інженера Баркасова". 1 серія. 20.40 Реклама. 20.45 На добраніч, діти! 21.00 Ай Пі Київ інформус. 21.05 Художній фільм "Шалений день інженера Баркасова". 2 серія. 22.10 УТН. 22.25 Міжнародна зустріч з кікбоксінгу. Збірна України — збірна СНД.

І КАНАЛ "ОСТАНКІНО"

5.00 Ранок. 7.35 Мультфільми. 8.15 ...До шістнадцяти і старші. 8.55 "Краса світозарна". Телефільм. 10.00 Брейнг ринг. 11.00 Новини /з сурдоперекладом/. 11.25 Клуб мандрівників /з сурдоперекладом/. 12.15 С.Прокоф'єв. Соната для віолончелі і фортепіано. 12.55 "Право на милосердя". Документальний фільм. 13.15 Блокнот. 13.20 Бридж. 13.45 Бізнес-клас. 14.00 Новини. 14.20 "Подарунок меломану". Співає Асмик Папаян. 14.50 "Шукайте жінку". Художній телефільм. 2 серія. 16.00 "Образ". 17.00 Новини. 17.25 Мультфільм. 17.40 Людина і закон. 18.20 Прем'єра художнього телефільму для дітей "Еміль з Леннебергі". 7 серія. 18.45 "Від" представляє: "Поле чудес". 19.45 Вечірня казка. 20.00 Новини. 20.30 "Від" представляє... У перерві — Новини. 0.15 "Шукайте жінку". Художній телефільм. 2 серія.

КАНАЛ "РОСІЯ", 2 УТ

7.00 Вісті. 7.20 Час ділових людей. 8.20 Англійська мова. 1 рік. 8.50 Дозвілля. 9.05 Англійська мова. 2 рік. 9.35 Мульті-пульти. 9.45 "К 2" представляє. 12.40 Селянське питання. 13.00 Вісті. 15.00 Там там новини. 15.15 Перший тайм. 15.30 Озирнісь, Росіє... 16.15 Простір плюс. 16.45 ТІНКО. 17.00 Відкритий світ. 17.45 М-трест. 18.00 На п'ятій сесії Верховної Ради України. 19.30 Київська панорама. 19.50 На п'ятій сесії Верховної Ради України.

субота

16 ТРАВНЯ

УТ (І ПРОГРАМА)

8.00 УТН. 8.10 Художній фільм "Людина з акордеоном". 9.40 Клас юніор-бізнес. 10.40 Фільм-балет "Ольга". 12.10 УТН. 12.25 Доброго вам здоров'я. Лікування захворювання нирок. 16.00 УТН. 16.15 Зустрічі на Садовій /Кіровоград/. 16.45 Густав Малер. Симфонія №1. Диригує Маззахіно Курано. 17.45 "Місто моє — мій дім". "Як називатися Кіровограду?". Телефони прямого зв'язку. 22.84.18.24.34.21 /Кіровоград/. 19.00 Дніпро. Інформаційна програма. 19.35 "Плеяда". 20.45 На добраніч, діти. 21.00 "Арт-майдан". У перерві — УТН.

І КАНАЛ "ОСТАНКІНО"

6.30 Суботній ранок ділової людини. 7.35 Мультфільми. 8.10 НЛО: неоголошений візит. 8.40 ЕХ. Екологічна хроніка. 8.55 Радіо "Труба". 9.25 Центр. 10.05 Очевидне-неймовірне. 10.45 Три зустрічі з Віктором Астаф'євим. Передача 3. 11.35 Музичний кіоск. 12.05 Палітра. 12.45 Шоу молодих артистів оперети. 14.00 Новини /з сурдоперекладом/. 14.25 Прем'єра документального фільму "Червона імперія". Фільм 6. 15.25 "Задзеркалля". Вперше на екрані. Художній фільм "Про дружбу і недружбу". 16.25 Телескоп. 17.10 Червоний квадрат. 17.50 Презентація програм телекомпанії "Сентрал телевіжн". 18.05 Мультфільм "Бджола Майя". 18.30 Прем'єра художнього телефільму "Людина, як море". 1 серія. 19.45 Вечірня казка. 20.00 Новини. 20.40 Прем'єра художнього телефільму "Людина, як море". 2 серія. 22.00 Під знаком Зодіаку. "Тілець". У перерві — Новини. 23.50 "Шостий сірник". Художній телефільм.

КАНАЛ "РОСІЯ", 2 УТ

7.00 Вісті. 7.20 Бруно Рейтер поїде останнім. 8.00 Баскетбольний огляд НБА. 8.30 Непізнаний всесвіт. 9.15 Ескулап. 9.25 Якщо вам за... 10.00 Відеоканал "Плюс одинадцять". 12.00 Колесо огляду. Передача про відкриття свро-діснейленда в Парижі. 13.00 Вісті. 13.20 Денний сеанс. "Король лір". Художній фільм. 1 серія. 14.30 Мистецтво відображення. Відкриття виставки молодих художників у галереї сучасного мистецтва "Марс". 15.00 Велике невідоме. "Алем-дар Караманов". 16.15 Пілігрим. 17.00 Складчина. 17.40 Парламентський вісник. 17.55 Київська панорама. 18.15 Кікбоксінг. Матч на першості Європи. 19.00 Контрасти. 19.40 Свято кожен день. 19.50 Музика в стилі пенсі. 21.00 Цілкою тасмно. Кримінальний канал. 21.30 Ретро-студія. 21.55 Реклама. 22.00 Вісті. Астрологічний прогноз. 22.20 Реклама. 22.25 Цілкою тасмно. 23.15 Програма "А".

неділя

17 ТРАВНЯ

УТ (І ПРОГРАМА)

8.00 УТН. 8.10 Ритмічна гімнастика. 8.30 У неділю вранці. 9.30 Прем'єра документального фільму "Історія одного дому". 11.05 Е.Гріг. "Норвезькі мелодії". 11.20 Для дітей. Художній фільм "Руда фея". 12.20 "Бандура любові". Концерт бандуриста К.Новицького. 13.30 УТН. 13.45 Дитяче музичне кафе. 14.30 Село і люди. 15.30 Канал "Д". 16.30 Маю честь. 17.30 "Свічадо". На у к о в о п і з н а в а л ь н а відеопроеграма. 19.00 Дніпро. Інформаційна програма. 19.35 Зичимо частя. Музична програма за листами телеглядачів. 20.35 Реклама. 20.40 Сторінками дитячої біблії. 21.00 Художній фільм "Афоня". 22.30 Тиждень. 23.00 Телепортатена. 23.45 Прем'єра музичного фільму "Згадує Дягилівські вечори".

І КАНАЛ "ОСТАНКІНО"

6.00 Година сили духу. 7.00 Ритмічна гімнастика. 7.30 Тираж "Спортлото". 7.45 Спорт для всіх. 8.15 З ранку раненько. 8.55 Можливо все. 9.25 Ранкова зірка. 10.15 Під знаком "Пі". 10.55 IX Міжнародний фестиваль телепрограм народної творчості "Веселка". 11.20 Авіакосмічний салон. 11.35 Нове покоління обирає... 12.30 Казки та притчі народів різних країн. 12.35 Прем'єра художнього телефільму "Багати теж плачуть". 14.00 Новини /з сурдоперекладом/. 14.20 Діалог у прямому ефірі. 15.00 Клуб мандрівників. 15.50 Народні мелодії. 16.05 Панорама. 16.45 Телелюція. 16.55 Уолт Дісней представляє... 17.45 Новини. 18.00 ТБ-Нева. Хто з нами? 18.20 Телекомпанія "Останкіно" представляє програми "Сентрал телевіжн". Художній фільм "Багдадський грабіжник". Музична програма "Стилі Спен". 21.00 Підсумки. 21.45 VII телевізійний конкурс естрадної пісні "Ялта-92". 23.00 Новини. 23.15 Прем'єра документального телефільму "Вся влада любові".

КАНАЛ "РОСІЯ", 2 УТ

7.00 Вісті. 7.25 Документальна панорама. "Пам'ятай". "Зачаровані життям". 8.00 Телеасамблея. 8.45 Хочете вірте... 9.15 Тема з варіаціями. Лірика на тлі італійського будиночка. Передача 3. 10.00 Суперкнига. Мультфільм. 12 серія. 10.30 Ати-бати... 11.00 Акція "Пелікан". Благодійний концерт. 12.00 Чемпіонат світу з баскетболу серед професіоналів НБА. 13.00 Вісті. 13.20 Денний сеанс. "Король лір". Художній фільм. 2 серія. 14.30 Дозвілля. 14.45 Чемпіонат світу з автогонок у класі "Формула-1". 17.00 Чемпіонат Росії з футболу. "Асмарал" /Москва/. — "Спартак" /Москва/. У перерві — Мульті-пульти. 18.40 "Дягилеву присвячується". Відкриття фестивалю в Новгороді. 18.55 Реклама. 19.00 Вісті. 19.20 Свято кожен день. 19.30 "Джинджер і Фред". Художній фільм. 21.40 Телеб'єржа інформус. 21.55 Реклама. 22.00 Вісті. Астрологічний прогноз. 22.20 Спортивна карусель. 22.30 Маски шоу. 23.00 Рок кафе.

"МК"-ТЕСТ: ХТО ЦЕ?

Габровські анекдоти
ТОНКИЙ НАТЯК **ОДНОГО ДОСИТЬ**
 — Знаєш, — сказав один габровець іншому, — коли я зустрічаю тебе, то одразу ж згадую Тотю.
 — Чому?
 — Він теж винен мені п'ять левів.
 — У тебе є фотографія твоїх близнят?
 — Ось вона!
 — Але тут лише один.
 — Досить. Інший точно такий же.

ВІДПОВІДІ
 на КРОСВОРД, вміщений в "МК" за 18.04.92 р.
 По горизонталі: 7. Вертоліт. 8. Шекавіця. 11. Белья. 12. Гроно. 13. Локомотив. 16. Формат. 17. Рибак. 18. Прибій. 21. Цидула. 22. Женов. 23. Солдат. 24. Нікель. 29. "Ятрань". 30. Юнона. 31. Деймос. 35. Комерсант. 37. Хорол. 38. Олива. 39. Зінкевич. 40. Мінерали.
 По вертикалі: 1. Черенков. 2. Штиль. 3. Діалог. 4. Безлик. 5. Кларі. 6. Сценарій. 9. Злотий. 10. Трапак. 14. Манюліна. 15. Оранжевий. 19. Алтай. 20. Ужій. 25. Етологія. 26. Індкс. 27. Сісей. 28. Водевіль. 32. Лобзик. 33. Андрій. 34. Йорки. 36. Флора.

ВІДПОВІДІ НА КРОСВОРД
 вміщений в "МК" за 25.04.92
 По горизонталі: 7. Портрет. 8. Генерал. 11. Бокс. 12. Раритет. 13. Адам. 14. Коран. 16. Озеро. 17. Батат. 21. Етика. 22. Печорін. 24. Індіана. 25. Амати. 29. Слово. 30. Срмак. 31. Ожина. 34. Яйца. 36. Клініка. 37. Ліра. 38. Чигирин. 39. Баклага.
 По вертикалі: 1. "Колокол". 2. Атос. 3. Метро. 4. Лепта. 5. Лена. 6. Паламар. 9. Гроза. 10. Стартер. 15. Антонов. 18. Ажіотаж. 19. Окріп. 20. Норм. 23. Енергія. 26. Олійник. 27. Калій. 28. Інтрига. 32. Актив. 33. Шакал. 35. Акин. 37. Лель.

VIDEO

МКП фірма "Погляд"
 м. Кіровоград, вул. Полтавська, 71

ПОНЕДІЛОК
 10.00 "Рятівник в Австралії".
 11.30 "Хлопчик". Бойовик.
 13.30 "Вторгнення з Марса". Фантастика.
 15.30 "Групування "Командос". Бойовик.
 17.30 "Найманий убивця". Бойовик.
 19.30 "Будинок бабусі". Бойовик.
 21.30 "Гудзонський шуліка". Бойовик.
ВІВТОРОК
 10.00 "Маленький тостер". Мультфільм.
 11.30 "Роботи-біці". Фантастика.
 13.30 "Хачі". Бойовик.
 15.30 "Ангелочок". Бойовик.
 17.30 "Гра". Бойовик.
 19.30 "Термінатор-ІІ".
 21.30 "Загнаний".
СЕРЕДА
 10.00 "Меч у камені".
 11.30 "Розбійники". Пригоди.
 13.30 "Тернер і Х'ю". Бойовик.
 15.30 "Дні грому". Бойовик.
 17.30 "Я — божевільний". Детектив.
 19.30 "Ризиковий бізнес". Комедія.
 21.30 "Напролом". Бойовик.
ЧЕТВЕР
 10.00 Мультфільми Діснея 1991 р.
 11.30 "Чайна О'Брайєн-2". Бойовик.
 13.30 "Ева-руйнівниця". Бойовик.
 15.30 "Вишукана мертвечина". Жахи.
 17.30 "Версія". Бойовик.
 19.30 "Бадьорість духів". Містика.
 21.30 "Зброя". Бойовик для дорослих.
П'ЯТНИЦЯ
 10.00 "Веселий Париж".
 11.30 "Горвард-качка". Фантастика.
 13.30 "Батальйон-21". Бойовик.
 15.30 "Чорна магія-2". Містика.
 17.30 "Поцілунок". Жахи.
 19.30 "Міські піжони". Комедія.
 21.30 "Зенделі". Фільм для дорослих.
СУБОТА
 10.00 "Всі пси потрапляють у рай".
 11.30 "Ніндзі-черепашки-1". Бойовик.
 13.30 "Притон". Бойовик.
 15.30 "Чорна магія-2". Містика.
 17.30 "Хижак-1". Фантастика.
 19.30 "Олов'яні солдатики". Бойовик.
 21.30 "Закохані хлопчики". Фільм для дорослих.
НЕДІЛЯ
 10.00 "Пригоди Астерікса".
 11.30 "Ніндзі-черепашки-2". Бойовик.
 13.30 "Метрополіс 2000". Фантастика.
 15.30 "Ордер на вбивство". Бойовик.
 17.30 "Хижак-2". Фантастика.
 19.30 "Людина п'їтьми". Фантастика.
 21.30 "Особисті послуги". Фільм для дорослих.

НЕ СТРИЖІТЬ ДОВГЕ ВОЛОССЯ

Мода-92

Дотримуватися моди при нинішніх цінах і нестачі товарів дуже непросто, але все одно можна спробувати мати сучасний вигляд і в наших скрутних обставинах.

Приміром, не так важко освіжити свою зовнішність новою зачіскою, тим більше, що модні тенденції тут різко відмінні від стилю попередніх років. Скажімо, для дівчат зараз краще мати довге або хоча б середнє волосся. Якщо воно пряме, підріжте краї, аби пасма рівною лінією лежали на плечах чи на спині, а з чілочки з допомогою двох бігуді, дрібного гребінця та лаку зробіть кок, але не панківський, на маківці, а над чолом, зачесаний на один бік — от вам і є простим способом авангардна зачіска. Невпорядкована хімія, пофарбування пір'ям і дбайливо викладені кучері уже не матимуть сучасного вигляду.

Для хлопців навпаки — фаворитною буде стрижка, коли під нуль знімаються скроні й потилиця, а на лобі угворюється такий самий, як у дівчат, кок. Тим же, хто не бажає розлучатися з довгим волоссям, слід носити його вільно зачесаним назад, із відкритим лобом і вухами. Якщо довге волосся пряме, то

на відміну від дівочої стрижки хлопцям краще зробити його кінці злегка /але в жодному разі не дрібно/ завитими.

З одягом складніше. Але коли маєте однотонну блискучу /але з тьмяним блиском, а не вечірнім, парчовим/ тканину гірчиного, тююнового, блідо-бузкового чи ліняло-вишневого кольору, половина справи вже зроблена. Пошійте спідницю, зібрану дуже густо, але дрібно в талії, довжиною до середини литки, і матимете дуже сучасну річ. Для хлопців із тієї ж тканини можна пошити простору сорочку з невеликим коміром без усяких кишеньок і погончиків. Носяться ці речі не з джинсовими предметами одягу, а з виробами з тонкої шерсті чи трикотажу, бажано однотонними /кремовим, чорним, бежевим, кольору какао з молоком/.

Освіжити костюм і хлопцям, і дівчатам допоможе тонкий однотонний шарфик, котрий не зав'язується довшою ший і не закручується, а вільно звисає, може, навіть під коміром куртки чи плаща. Кольори шарфика найкращі червоний, білий, блідо-бузковий.

Популярні естрадні співаки Н. Корольова та І. Ніколас.

Театр

Імені Кропивницького

10 травня — Імре Кальман "Сільна" /Постановка і режисура заслуженого діяча мистецтв України Михайла Барського/
 12 травня — Б. Рацер, В. Константинов "Наречена з Парижа"
 13 травня — Франц Легар "Весела вдова" /У головній ролі Галина Сергеева/. Початок о 17 годині.
 15 травня — Б. Рацер, В. Константинов "Наречена з Парижа"

16 травня — Б. Томас "Тітка Чарльз" /Здрастуйте, я ваша твоя/, у головній ролі Олександр Маистренко/
 Початок вистав о 19.00, 10 і 16 травня — о 18 годині.

Ляльок

9, 10 травня — російська народна казка для дітей молодшого та середнього шкільного віку: "Василиса Премудра". Режисер А. Шуба. Початок вистав: 11.00, 13.00
 16, 17 травня — Іван Франко "Лис Микита". Вистави починаються у той же час.

Кіно

м. Кіровоград

"Комсомолец"
 Нова еротична кінокомедія французьких кінорежисерів "Мадам Клод". Початок сеансів: 10.20, 12.20, 14.20, 16.20, 18.20, 20.20. Тепер жінок у Парижі замовляють по телефону, як твердить реклама. Отже, побачимо.

"Ятрань"
 З 11 по 17 травня демонструватимуться фільми американських кінорежисерів на різні смаки. "Попередження до жхів" — уже з назви ясно про що цей фільм. Попереджаємо: розрахований на міцні нерви. Новий пригодницький фільм "Заручені страхом" /"Нашииник" / для тих, хто не встиг побувати у "Комсомольці". А нова пригодницька кінокомедія "На тих напали", без сумніву знайде свого глядача. Про сеанси довідаєтесь з афіш, можете дзвонити по телефону: 55-51-21, 55-34-24.

Імені Дзержинського
 Жан Клод Ван Дамм ще не прощається з нашими екранами. З 11 травня демонструватиметься у дозній фільм "Подвійний удар". Завітайте у черговий зал. Сеанси: 10.10, 12.10, 14.10, 16.10, 18.10, 20.10. У зеленому залі можете посміятися з французької кінокомедії "Гра в чотири руки". Сеанси: 10.20, 12.20, 14.20, 16.20, 18.20, 20.20.
 9, 10 травня повторний показ еротичного фільму "Міранда" у кого є бажання помилуватися чоловічими і жіночими завабами, не прогайте такої можливості. Тим більше, що 9 травня "Багаті плакати не бувають". Сеанси "Міранди" — 10.10, 12.10, 14.10, 16.10, 18.10, 20.10.
 Кінотеатр "Мир"

З 11 травня художній фільм для дітей "Пригоди Робінзона Крузо, моряка із Йорка" /Чехословацький/. Початок сеансу о 14.00 та кінозбірок "Лісовий струмочок" /13.00/. Дорослі глядачі шанувальники індіанського кіномистецтва з радістю стануть глядачами індіанського двосерійного фільму "Торний принц Аджуба", що демонструватиметься о 10.20, 15.40, 18.20, 20.50.

Засновники — координаційна рада СМОК і трудовий колектив редакції

Наш р/р № 002700202, у дирекції Укрсоцбанку м. Кіровограда, МФО 323293.

НАША АДРЕСА:

316050, МПС,
 м. Кіровоград,
 вул. Луначарського, 36.

Телефони: редактора — 22-54-26; відповідального секретаря — 22-27-65; секторів: економіки та екології — 22-04-84; культури і моралі — 22-29-92; комсомольського життя та політики — 22-04-84; учнівської та студентської молоді — 22-59-82; соціальних проблем — 24-66-79; робітничої молоді і спорту — 24-64-21; фотолабораторії — 24-94-94; коректорської — 23-61-83; оголошень — 22-59-82; бухгалтерії — 22-47-22.

Редактор

М. ШВОРАК

Обласна друкарня, м. Кіровоград, вул. Глібки, 2.

Газета виходить щосуботи.

Зам. № 236

індекс 61103. Тираж 4.500